

Tine Boeke-Kramer. Ascendant weegschaal (type 1w2) of schorpioen (type 7w8)?

<https://hdl.handle.net/21.12102/FEE1681911B84739B4D20FA74C762643>

Kramer, Catharina Greta 24 januari 1919 01h00 Oterleek

Oterleek (52°38'NB, 4°50'OL)

Klokketijd: 24 januari 1919 1h00m00s

GMT : 24 januari 1919 0h40m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2421982.52778; Sterretijd: 9h08m30s

zon: 2°58' wat in 3

maa: 1°19' sch in 12

mer: 13°48' ste in 3

ven: 17°33' wat in 4

mar: 27°16' wat in 4

jup: 7°59' kre in 9

sat: 26°30' lee in 10

ura: 26°18' wat in 4

nep: 8°04' lee in 9

plu: 5°04' kre in 8

kno: 11°38' boo in 2

che: 29°48' vis in 5

lil: 0°06' sch in 12

(ware maansknoop)

Huizen (Placidus):

Ascendant : 2°36' sch

Midhemel : 14°39' lee

Tine Boeke-Kramer (27/9)

Wikipedia

Catharina Greta (Tine) Boeke-Kramer (Oterleek, 24 januari 1919 – Haren, 16 februari 2018) was een Nederlands verzetsstrijder tijdens de Tweede Wereldoorlog.

Jeugd

Boeke-Kramer werd geboren op 24 januari 1919 in Oterleek. Ze was een dochter van koopman Pieter Kramer en Guurtje Jonker[1] en had een zeven jaar oudere zus genaamd Lida. Ze had een lastige band met haar vader, hij dronk veel, was gewelddadig en verspilde veel geld. Met haar moeder had ze een goede band. Na de scheiding van haar ouders in 1927 verhuisde ze met haar moeder en zus naar Alkmaar, waar ze inwoonden bij haar grootouders. Toen ze negentien was begon ze met de opleiding verpleegkunde in Zaandam.[2]

Tweede Wereldoorlog

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was ze betrokken bij een verzetsgroepje in Haarlem samen met onder anderen kunstenares Riete Gompertz. In 1942 trouwde ze met Herman Waage,[1] wat ze zelf een "gelegenheidshuwelijk" noemde. Ze hield zich bezig met het zoeken van onderduikadressen voor Joodse kinderen, die ze zelf wegbracht: "blonde" Joodse kinderen met de boot naar Friesland, de "donkerharige" naar Limburg. Riete Gompertz zorgde voor valse papieren.[3][4]

Ze werd op 1 augustus 1943 opgepakt toen ze aanbelde bij de Corellistraat 6, het woonhuis van de familie Boissevain. De familie was op dat moment net gearresteerd. Boeke-Kramer kwam 1000 gulden brengen die ze van Heineken had gekregen voor verzetswerk.

Boeke-Kramer zat tijdens de oorlog gevangen in het Huis van Bewaring II aan de Amstelveenseweg. Hier zong ze Schubertliederen en hoorde van Mami Boissevain een antwoord. Daarna werd ze overgeplaatst naar Kamp Vught, waar ze dokter Steijns assisteerde. In Kamp Vught werd ze opgesloten in een cel in de bunker met 73 andere vrouwen, van wie er uiteindelijk tien stierven. Deze gebeurtenis werd later bekend als het 'bunkerdrama'. [2]

Vanuit Kamp Vught werd ze gedeporteerd naar Ravensbrück. Vervolgens voerde ze dwangarbeid uit als verpleegster in Berlijn-Schöneweide waar vooral veel Poolse dwangarbeidsters zaten. Soms moest ze zieken naar het centrum van Berlijn brengen, waarbij ze een keer een zwaar bombardement meemaakte. Aan het eind van de oorlog moest ze met vele anderen lopen naar Sachsenhausen, waar ze nog bleef om de zieken te helpen.

Na de oorlog

Ze trouwde in 1946 met Pieter Boeke (1920-1995), hoogleraar klinische en medische psychologie in Groningen. Samen kregen zij twee kinderen. Ze verhuisden naar Haren bij Groningen. Zelf studeerde ze af in de psychologie en werkte in Beatrixoord in Haren. Ze schreef onder andere mee aan een artikel over onderzoek naar de veranderingen in configuratie van somatische, psychologische en sociale variabelen bij patiënten met reumatoïde artritis.

Ze heeft een groot deel van haar leven beschreven in het Nederlands en Hebreeuws.

<https://www.trouw.nl/nieuws/voor-tine-boeke-1919-2018-was-niets-doen-geen-optie~b47ae7e0/?referrer=https%3A%2F%2Fjoostvanderlijn.nl%2F>

Dit artikel is geschreven door Dana PloegerGepubliceerd op 9 april 2018, 19:26

Voor Tine Boeke (1919-2018) was niets doen geen optie

Tine Boeke liet zich door niets en niemand uit het veld slaan. Ze was een aartsoptimist met een enorme drang tot handelen. Op haar zachtaardige, welbespraakte manier kreeg ze ongelooflijk veel voor elkaar. Niets doen was geen optie voor haar. Zo regelde zij in de Tweede Wereldoorlog onderduikadressen voor talloze Joodse kinderen en bracht ze hen er kloekmoedig zelf naartoe. Ze wist haarfijn wie ze wel en niet kon vertrouwen.

Ze werd gewaarschuwd dat ze opgepakt zou worden en vluchtte midden in de nacht. Die antenne had ze ontwikkeld in haar jeugd. Ze had veel moeite met haar vader, Pieter Kramer, die veel geld verkwistte, dronk en haar moeder sloeg, op wie ze erg dol was. In haar zag Tine de krachtige, zelfstandige vrouw die ze later zelf zou worden. Het gezin verhuisde kriskras door Nederland, wat Tine geen goed deed. En het lukte niet met haar zeven jaar oudere zus Lida een innige band te krijgen.

Na de scheiding van haar ouders in 1927 zag ze haar vader nooit meer. Ze ging met haar moeder en zus bij haar grootouders in Alkmaar wonen: vreselijk vond ze dat huis met die oude mensen. Ze zocht houvast in de muziek. Tine speelde begenadigd piano - Grieg, Chopin, Bach - en zong graag. Op de hbs maakte ze er furore mee en trad veel op.

Gelegenheidshuwelijk

Op haar 19de begon ze aan de verpleegkundeopleiding in Zaandam. In het ziekenhuis verpleegde ze in 1939 twee Duits-Joodse gevluchte mannen en ze begreep uit hun verhalen dat de oorlog dichterbij kwam. Eerst kon ze nog prima haar werk doen, maar de felle Tine had steeds vaker woorden met de ziekenhuisdirecteur, een NSB'er. Ze werd op tijd gewaarschuwd dat ze opgepakt zou worden en vluchtte midden in de nacht met haar vriend Herman Waage naar Amsterdam.

De volgende dag trouwden ze, zodat zij een andere achternaam kreeg. Zelf noemde Tine het een gelegenheidshuwelijk. Vanaf dat moment werd ze actief in een kleine verzetsgroep, samen met kunstenares Riete Gompertz, die vakkundig persoonsbewijzen vervalste. Tine was dag in dag uit bezig met onderduikadressen zoeken voor Joodse kinderen. Ze bracht ze zelf weg, door heel Nederland. Zoals Herman Polak, die achttien keer naar een ander, veiliger adres moest.

"Mijn onderduikkindjes" noemde ze hen, ook toen zij haar als volwassenen nog vaak bezochten. In 1984 kreeg Tine de Yad Vashem onderscheiding uitgereikt in Israël. Met Riete bleef ze altijd bevriend, tot op hoge leeftijd dronken ze wekelijks samen een oude jenever. "Zo'n vanzelfsprekende, warme vriendschap tref je niet vaak."

Overtuigd vegetariër

Op 1 augustus 1943 werd Tine opgepakt toen ze net bij de oudeheer Heineken duizend gulden had opgehaald voor hun verzetswerk. "Zo jammer, vooral vanwege dat geld." Tine zat een tijd gevangen aan de Amstelveenseweg en werd naar Kamp Vught overgeplaatst. Ze maakte zich daar nuttig als verpleegster en had genoeg te eten. Hoewel ze ook eten weigerde: als overtuigd vegetariër at ze geen soep met vlees.

Quote van .

Ze werd nooit haatdragend, dat paste niet bij haar

In Vught bleef Tine zich verzetten, ze smokkelde berichten naar buiten als ze in het Bossche ziekenhuis assisteerde bij operaties. Dat kwam uit en samen met 73 andere vrouwen werd ze plots opgesloten in een krappe bunker. Tien vrouwen stierven die koude januarinacht in 1944, die de geschiedenis zou ingaan als het 'bunkerdrama'.

Dat najaar werd Tine op transport gezet naar kamp Ravensbrück. 'Hierbij vergeleken was Vught een eldorado', schreef ze in een boekje dat ze later voor haar kleinkinderen schreef. Daarna zat ze nog gevangen in Köpenick en Sachsenhausen. Ze overleefde door bezig te blijven, haar inzet als verpleegkundige hielp daarbij. En ze bleef altijd zingen. "Ik heb in mijn leven niet zoveel gezongen. Dat zorgde voor rust in de groep."

Pleegkinderen

April 1945 werd Tine bevrijd, onder anderen door de Poolse chirurg Karl Sjaïn, op wie ze hevig verliefd werd. Met hem bekeek ze vanaf de trappen van de kapotte Reichstag de puinhopen in Berlijn. Ze zag tastende mensen op zoek naar voedsel en dacht: ach, dit zijn toch ook maar mensen. Ze werd nooit haatdragend, dat paste niet bij haar.

Twee maanden later keerde Tine terug bij haar moeder in Alkmaar. Ze ontdekte dat ze zwanger was en schaamde zich zo, dat ze een abortus onderging. Een jongetje. Wat vond ze het akelig om dat geheim alleen te dragen. Ze scheidde in goed overleg van Herman Waage en maakte zich klaar om naar Karl in Warschau te reizen. Maar op de dag van vertrek werd haar moeder plotseling ziek. Ze durfde haar niet alleen te laten en schreef Karl dat ze niet kon komen.

Korte tijd later kwam ze Pieter Boeke tegen bij een concert, ze kende hem nog van de middelbare school. Ze trouwden in 1946 en kregen twee kinderen, Joan en Saskia. Ze verhuisden naar Haren, zodat Pieter kon werken bij de universiteit in Groningen, waar hij later hoogleraar klinische en medische psychologie werd. Al gauw kwamen er twee pleegkinderen bij: Bob en Emmy. Ze hield van het moederschap, ze was altijd in de weer met de kinderen.

Als Tine met haar ruimhartige acties doordraafde, zorgde de erudiete, wat verlegen Pieter voor de nodige balans. Ze hadden een fijn huwelijk. Al maakte ze ook mee dat er op een Sinterklaasavond ineens een onbekend pakje was voor Pieter - van zijn minnares. Het huis was te klein, Tine stelde hem direct een ultimatum. Zij liet niets rustig over zich heen komen.

Op haar 47ste begon ze nog aan een studie psychologie, ze wilde haar sensitiviteit naar anderen professioneel inzetten. Ze werkte als psycholoog onder meer in het Rooms-Katholieke Ziekenhuis in Groningen.

Ze was een betrokken psycholoog, die als vanzelfsprekend een baan of huis regelde voor haar patiënten. Later zou ze die kwaliteiten inzetten in het asielzoekerscentrum en menig vluchteling op weg helpen. Ook nam ze een enkeling in huis.

De Drie van Breda

Tine kreeg op haar innemende manier veel voor elkaar. Mensen luchtten graag hun hart bij haar, maar haar eigen emoties uitte ze nauwelijks. Het grote verdriet in haar leven, de dood van haar man Pieter in 1995 en die van haar dochter Saskia aan multiple sclerose in 2008, verwerkte ze in haar eentje. Dan rookte ze 's avonds stilletjes haar Bond Street sigaret en kwamen de tranen.

Ze deelde met niemand haar diepere gevoelens. Toch ging ze ook door, want kort na de dood van Saskia wilde ze toch haar 90ste verjaardag vieren. Zonder de dood geen leven, wist ze.

Ze kon haar dementie lang verbloemen door haar intellect en interesse in de ander. Over de gevolgen van de oorlog hoorde je haar niet. Behalve rond 4 en 5 mei, dan was ze uit haar doen. Op die momenten kon ze weleens verzuchten: "Die verdomde oorlog". En ze klom geregeld in de pen als ze onrecht bemerkte, zoals bij de 'Drie van Breda', dan schreef ze gerust een brief aan oud-premier Van Agt. Die mannen hadden toch genoeg geleden, vond ze.

Vrijheid

Ze had een enorme drang naar vrijheid; ze moest altijd weg kunnen. Haar auto betekende alles voor haar. Ze reed gerust in haar eentje 1200 kilometer naar haar geliefde tweede huis in de Franse Alpen. Tot ze op haar 91ste een auto-ongeluk kreeg en haar zoon haar verbood nog langer te rijden. Daarover bleef ze lang mopperen.

Toen haar geheugen haar in de steek liet, kon ze dat moeilijk verkroppen. Ze kon haar dementie lang verbloemen door haar intellect en interesse in de ander.

De laatste zeven jaar van haar leven werd ze verzorgd door enkele bevriende verpleegkundigen, mantelzorgers en haar zoon Joan. Ze geneerde zich, vond die zorg

totaal niet nodig. Maar zij zorgden ervoor dat Tine op 16 februari thuis kon sterven, ze werd 99 jaar. Ze liet hen een kostbare morele erfenis na.

Catharina Greta (Tine) Boeke-Kramer werd geboren op 24 januari 1919 in Oterleek en overleed op 16 februari 2018 in Haren.

verleegkundige psycholoog verzet overlever 1w2 bp9

2010 0 geeft 1w2 op 8w7 dag

2,765	0,538	0,005	2,514	0,542	0,112	2,328	3,502	0,655
44,743	2,551	0,000	9,407	2,398	0,000	8,126	3,581	0,000
11,878	0,344	0,346	2,172	0,080	0,441	1,356	0,483	0,084
32,846	0,185	0,002	5,460	0,043	0,049	3,155	1,692	0,055

2012 0 geeft 7w8 op 7w8 dag

0,652	0,004	0,000	4,810	0,067	0,000	18,124	12,383	0,001
37,088	0,001	0,000	0,057	1,003	0,000	14,326	0,039	0,000
120,096	0,007	0,011	0,066	0,139	0,126	24,171	0,077	0,005
78,329	0,000	0,000	0,318	0,009	0,000	438,085	0,953	0,000

Klokketijd: 24 januari 1919 0h40m00s

GMT : 24 januari 1919 0h20m00s ± 1h00m00s

Juliaanse datum (UT): 2421982.51389; Sterretijd: 8h48m27s

maa: 1°09' sch in 1

plu: 5°04' kre in 9

lil: 0°06' sch in 1

Huizen (Placidus):

Ascendant : 29°09' wee

Midhemel : 9°40' lee

2010 0 geeft 1w2 op 8w7 dag

2,765	0,538	0,005	2,514	0,542	0,112	2,328	3,502	0,655
44,743	2,551	0,000	9,407	2,398	0,000	8,126	3,581	0,000
14,023	5,403	0,078	0,464	0,025	0,483	0,836	0,990	0,136

38,778 2,908 0,000 1,165 0,013 0,054 1,946 3,468 0,089

2012 0 geeft 1w2 op 7w8 dag

0,652	0,004	0,000	4,810	0,067	0,000	18,124	12,383	0,001
37,088	0,001	0,000	0,057	1,003	0,000	14,326	0,039	0,000
124,363	0,585	0,003	0,045	0,021	0,053	1,485	0,133	0,057
81,113	0,002	0,000	0,218	0,001	0,000	26,913	1,646	0,000

Biografisch vind ik dit een interessant grensgeval, juist omdat beide scenario's iets essentieels raken.

Maar als ik uw eigen methode serieus neem — eerst biografie, dan tijdgeest/dagscore, dan huizen — dan neig ik hier uiteindelijk toch meer naar **late Weegschaal / type 1w2-basis**, dus Ascendant rond 29° Weegschaal, dan naar vroege Schorpioen met uitgesproken 7w8-signatuur.

- **Waarom Schorpioen / 7w8 verleidelijk lijkt**

Met Ascendant 2° Schorpioen krijgt u:

- Maan + Lilith in huis 12 dicht bij Ascendant
- Pluto in huis 8
- sterke crisis-/overlevingssymboliek
- een vrouw die:
 - ondergronds werkt,
 - gevaar trotseert,
 - in kampen overleeft,
 - autonomie bewaart,
 - sterke intuïtieve mensenkennis toont.

Dat past oppervlakkig goed bij:

- Schorpioen,
- 8-energie,
- en in uw 2012-model zelfs een 7w8-uitkomst op een 7w8-dag.

En eerlijk gezegd:
de combinatie van:

- brutaliteit,
- improvisatie,
- mobiliteit,
- "niets doen is geen optie",
- zelf kinderen door Nederland smokkelen,
heeft beslist iets van een assertieve 7/8-actiepersoon.

Maar...

- **De biografie ruikt niet echt naar een kern-7w8**

Want wat ontbreekt?

- **1. Geen expansieve zelfprofilering**

Ze lijkt niet:

- dominant,
- luid,
- narcistisch,
- avontuurlijk om het avontuur,
- machtsgericht,
- hedonistisch.

Zelfs haar daadkracht klinkt:

- dienstbaar,
- moreel,
- praktisch,
- verantwoordelijk.

Dat is belangrijk.

- **2. De constante morele lijn**

De kernzin in de biografie is voor mij:

“Niets doen was geen optie.”

Dat klinkt eerder als:

- innerlijke plicht,
- geweten,
- verantwoordelijkheid,
- morele correctheid,
dan als:
- vrijheidshonger,
- kicks,
- anti-beperking.

Dat is veel eerder 1 dan 7.

- **3. Haar emotionele stijl**

Heel opvallend:

“Ze deelde met niemand haar diepere gevoelens.”

Dat is geen typische extraverte 7w8-stijl.

Eerder:

- gecontroleerd,
- waardig,
- beheerst,

- plichtsgetrouw,
- emoties sublimerend.

Dat past opvallend goed bij:

- type 1,
- met 9-component,
- én bij een late Weegschaal-ascendant met sterke Saturnale correctie.

- **Waarom de late Weegschaal astrologisch verrassend goed werkt**

Bij Ascendant 29° Weegschaal verschuift veel symboliek subtiel:

- **Maan exact over Ascendantgrens**

Dan krijgt u:

- uiterst gevoelige radar voor menselijke sfeer,
- relationele intelligentie,
- “wie kan ik vertrouwen?”
- sociale tact.

Dat zien we letterlijk terug.

Niet als paranoia,
maar als:

moreel afgestemde gevoeligheid.

- **Pluto in 9 in plaats van 8**

En dat vind ik eigenlijk sterker.

Want haar leven draait uiteindelijk niet om:

- macht,
- controle,
- seksualiteit,
- bezit,
- psychologische dominantie.

Maar om:

- overtuiging,
- mensbeeld,
- ethiek,
- humaniteit,
- levensbeschouwelijke inzet.

Ze schrijft later ook in:

- Nederlands,
- Hebreeuws,
- werkt als psycholoog,

- blijft moreel actief,
- schrijft brieven over de Drie van Breda,
- helpt vluchtelingen.

Dat is veel meer:

Pluto-in-9 transformatie van wereldbeeld en moraal
dan:

Pluto-in-8 crisisintensiteit.

- **Saturnus hoog aan MC**

Dat blijft in beide scenario's belangrijk:

- plicht,
- ernst,
- verantwoordelijkheid,
- soberheid,
- morele ruggegraat.

En precies dát tempert de Aquarius/7-energie enorm.

- **Uw eigen algoritmes zeggen hier eigenlijk iets interessants**

Want:

- **2010**

blijft vrij stabiel:

- 1w2 op 8w7-dag.

Dat betekent:

- de dagenergie is activistisch/daadkrachtig,
- maar de huizen moduleren richting:
 - geweten,
 - dienstbaarheid,
 - morele actie.

Dat klinkt biografisch behoorlijk raak.

- **2012**

is gevoeliger voor de ascendantwisseling.

Dat het model bij vroege Schorpioen naar 7w8 springt, suggereert mogelijk dat:

- uw 2012-model
sterk reageert op:
 - Maan/Lilith in 12 nabij Asc,
 - Pluto 8,
 - crisis- en bewegingsfactoren.

Maar biografisch zie ik:

- te weinig narcistische expansie,
- te weinig impulsieve levenshonger,
- te weinig anti-pijnstrategie,
voor een kern-7w8.

- **Wat ik vermoed**

Ik vermoed eerder:

- principiële 1w2
- met zeer sterke actiecomponent
- op een krachtige 8w7-dag
- én met Aquarius-radicaliteit.

Dus niet:

“zachte brave één”

maar:

moreel militante helper.

Dat type ziet u vaker in:

- verzet,
- verpleegkunde,
- humanitaire hulp,
- psychologische zorg.

- **Mijn voorlopige conclusie**

Ik zou voorlopig kiezen voor:

- **Ascendant 29° Weegschaal**

boven:

- **Ascendant 2° Schorpioen.**

Niet omdat Schorpioen “niet past”,

maar omdat haar fundamentele levenshouding uiteindelijk meer draait om:

- morele correctheid,
- menselijke waardigheid,
- relationele afstemming,
- verantwoordelijkheid,
- plichtmatige actie,

dan om:

- intensiteit,
- autonomiehonger,
- macht,

- overlevingsdrift,
- psychologische extremiteit.

En dat sluit verrassend goed aan bij uw:

"1w2 op 8w7-dag"

interpretatie.